COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 3.9.2021
COM(2021) 532 final

2021/0283 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

cu privire la poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, la cea de a șaptea sesiune a reuniunii părților la Convenția de la Aarhus referitor la cauzele ACCC/C/2008/32 și ACCC/C/2015/128 privind respectarea convenției

EXPUNERE DE MOTIVE

1. OBIECTUL PROPUNERII

Prezenta propunere se referă la decizia de stabilire a poziției care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a șaptea reuniuni a părților la Convenția de la Aarhus în legătură cu adoptarea preconizată a Deciziei VII.8f privind respectarea de către Uniunea Europeană a obligațiilor care îi revin în temeiul convenției

2. CONTEXTUL PROPUNERII

2.1. Convenția de la Aarhus

Convenția privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (denumită în continuare „Convenția de la Aarhus”)[1] este un acord multilateral de mediu încheiat sub egida Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU).

Convenția de la Aarhus a fost aprobată la 17 februarie 2005[2] de Comunitatea Europeană, care a făcut, de asemenea, o declarație cu ocazia semnării[3]. Toate statele membre sunt părți la acord. Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 („Regulamentul Aarhus”) contribuie la punerea în aplicare a convenției în ceea ce privește instituțiile și organismele UE[4].

2.2. Convenția de la Aarhus

Părțile contractante la Convenția de la Aarhus se reunesc o dată la patru ani, iar unul dintre punctele permanente de pe ordinea de zi se referă la respectarea convenției de către părți. Respectarea este evaluată de Comitetul pentru examinarea respectării dispozițiilor convenției instituit în temeiul articolului 15 al convenției. Constatările Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor convenției sunt definitive.

Constatările Comitetului sunt prezentate spre aprobare reuniunii părților la Convenția de la Aarhus, în conformitate cu regula 37 din Decizia I/7 privind examinarea respectării[5]. Dacă sunt aprobate, constatările dobândesc statutul de interpretare oficială a Convenției de la Aarhus, fiind, prin urmare, obligatorii pentru părțile contractante și organismele convenției.

Reuniunea părților hotărăște în general prin consens. Dacă au fost epuizate toate eforturile de a se ajunge la un consens, deciziile asupra chestiunilor de fond se iau cu o majoritate de trei pătrimi a voturilor părților prezente și cu drept de vot[6]. UE deține 27 din totalul de 46 de voturi dacă toate părțile sunt prezente.

Înainte de reuniunea părților, pozițiile UE sunt stabilite în cadrul Grupului de lucru al Consiliului pentru chestiuni de mediu la nivel internațional.

---

1 Astfel cum este publicată pe site-ul web al CEE-ONU: http://legislatie.resurse-pentru-democratie.org/legea/conventia-de-la-aarhus-1998.php

2 Decizia 2005/370/CE a Consiliului, JO L 124, 17.5.2005, p. 1.

3 Declarația UE este publicată pe site-ul web al CEE-ONU la rubrica „Declarații și rezerve”, a se vedea *https://treaties.un.org/Pages/ViewDetails.aspx?src=IND&mtdsg_no=XXVII-13&chapter=27&clang=_en*

4 JO L 264, 25.9.2006, p. 13.

5 Disponibilă la adresa g0430994.doc (unece.org)

6 Decizia I/1 privind regulamentul de procedură (în special articolul 35 privind luarea deciziilor), a se vedea http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/documents/mop1/ece.mp.pp.2.add.2.e.pdf

2.3. Actul avut în vedere al Convenției de la Aarhus

În perioada 18-20 octombrie 2021, în cadrul celei de a șaptea sesiuni, reuniunea părților la Convenția de la Aarhus urmează să adopte Decizia VII.8f privind respectarea convenției de către Uniunea Europeană (denumită în continuare „actul avut în vedere”).

Scopul actului avut în vedere este de a stabili dacă Uniunea Europeană respectă dispozițiile convenției, în special în ceea ce privește cauzele ACCC/C/2008/32 și ACCC/C/2015/128, și de a stabili condițiile necesare pentru a asigura respectarea și, eventual, de a impune obligații de raportare periodică, precum și de a adresa părții în cauză o cerere de a lua măsuri urgente pentru a asigura respectarea.

3. POZIȚIA CARE URMEAZĂ SĂ FIE ADOPTATĂ ÎN NUMELE UNIUNII

La 17 martie 2017, Comitetul a emis constatări în cauza ACCC/C/2008/32, introdusă de organizația neguvernamentală (ONG) *ClientEarth*, privind accesul la justiție la nivelul UE[7]. Comitetul a afirmat că normele tratatului privind accesul la justiție în fața instanțelor UE, astfel cum au fost interpretate de acestea, și criteriile în materie de acces la o cale de atac administrativă în temeiul Regulamentului Aarhus încalcă convenția.

Într-o cauză separată de respectare a convenției, ACCC/C/2015/128[8], ale cărei concluzii au fost prezentate la 17 martie 2021, Comitetul a constatat că UE încalcă convenția din cauza faptului că nu oferă acces membrilor publicului la proceduri administrative sau judiciare pentru a contesta deciziile privind măsurile de ajutor de stat adoptate de Comisia Europeană.

La 14 octombrie 2020, Comisia a adoptat o propunere de modificare a Regulamentului Aarhus[9] și o comunicare privind accesul la justiție[10] ca răspuns la constatările comitetului în cauza ACCC/C/2008/32. Aceasta a constituit un răspuns la solicitarea adresată de Consiliu[11] Comisiei de a prezenta o propunere legislativă și la angajamentele Comisiei asumate în comunicarea privind Pactul verde european.

Ca rezultat final al procesului legislativ, la 12 iulie 2021 s-a ajuns, în cadrul trilogului, la un acord politic care a abordat toate preocupările Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor convenției în cauza ACCC/C/2008/32.

Cauza ACCC/C/2015/128 se referă la excepții privind ajutoarele de stat în temeiul Regulamentului Aarhus, care nu au făcut parte din propunerea legislativă a Comisiei menționată mai sus. Cu toate acestea, în cadrul trilogului din 12 iulie 2021, ca parte a compromisului care a condus la adoptarea Regulamentului Aarhus revizuit, Comisia a emis o declarație în care s-a angajat să evalueze constatările în această cauză și să publice rezultatele până la sfârșitul anului 2022. De asemenea, Comisia a declarat că, până la sfârșitul anului

---

7 Constatările și recomandările în cauza ACCC/C/2008/32 sunt disponibile la adresele: https://unece.org/env/pp/cc/accc.c.2008.32_european-union și https://***unece.org/env/pp/cc/accc.m.2017.3_european-union***

8 https://unece.org/sites/default/files/2021-03/C128_EU_findings_advance%20unedited.pdf

9 COM(2020) 642.

10 COM(2020) 643.

11 Decizia (UE) 2018/881 a Consiliului din 18 iunie 2018 prin care se solicită Comisiei să prezinte un studiu privind opțiunile Uniunii pentru a răspunde constatărilor privind cauza ACCC/C/2008/32 ale Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus și, dacă este cazul, având în vedere rezultatele studiului, o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a Regulamentului (CE) nr 1367/2006, ST/9422/2018/INIT, JO L 155, 19.6.2018, p. 6.

2023, va prezenta, dacă este cazul, măsuri pentru a aborda această problemă, având în vedere obligațiile UE și ale statelor sale membre în temeiul Convenției de la Aarhus și ținând seama de normele dreptului Uniunii privind ajutoarele de stat.

Prezenta inițiativă se referă la un proiect de decizie a Consiliului care acoperă aceste două cazuri; în consecință, UE poate exprima o poziție unitară în cadrul reuniunii părților din 18-20 octombrie 2021.

În privința cauzei ACCC/C/2008/32, UE se așteaptă ca reuniunea părților să convină că măsurile UE, odată adoptate și intrate în vigoare, vor asigura respectarea Convenției de la Aarhus. Întrucât proiectul de decizie a reuniunii părților a fost pregătit înainte de încheierea oficială a procedurii legislative referitoare la Regulamentul Aarhus, ar putea fi necesar ca UE să trebuiască să solicite actualizarea proiectului de decizie a reuniunii părților pentru a reflecta pe deplin această evoluție foarte semnificativă din UE.

În ceea ce privește cauza legată de ajutoarele de stat, UE va accepta o decizie de recunoaștere a constatărilor, dar nu și de aprobare a acestora, și va reveni asupra acestei chestiuni în cadrul următoarei reuniuni a părților, preconizată pentru 2025; va transmite în același timp rapoarte convenției în termenele stabilite în declarația Comisiei.

Având în vedere considerațiile de mai sus, în cadrul celei de a șaptea sesiuni viitoare a reuniunii părților, UE ar trebui să accepte constatările în cauza ACCC/C/2008/32, sub rezerva dispozițiilor prezentului proiect de decizie a Consiliului. De asemenea, UE ar trebui să recunoască constatările în cauza ACCC/C/2015/128, dar să solicite amânarea aprobării acestor constatări pentru cea de a opta sesiune a reuniunii părților.

În plus, este totodată esențial ca convenția să recunoască rolul central al instanțelor naționale din UE ca instanțe de drept comun privind dreptul Uniunii[12] și să recunoască sistemul deciziilor preliminare în temeiul articolului 267 din TFUE ca fiind o cale validă de acces la justiție în probleme de mediu. Acest lucru ar trebui să se reflecte în textul deciziei adoptate în cadrul reuniunii părților.

4. TEMEI JURIDIC

4.1. Temeiul juridic procedural

4.1.1. Principii

Articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede posibilitatea adoptării unor decizii de stabilire „*a pozițiilor care trebuie adoptate în numele Uniunii în cadrul unui organism creat printr-un acord, în cazul în care acest organism trebuie să adopte acte cu efecte juridice, cu excepția actelor care modifică sau completează cadrul instituțional al acordului.”*

Conceptul de *„acte cu efecte juridice”* include actele care au efecte juridice în temeiul normelor de drept internațional aplicabile organismului în cauză. Acesta include, de asemenea, instrumentele care nu au un caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, dar care *„au vocația de a influența în mod decisiv conținutul reglementării adoptate de legiuitorul Uniunii”*[13].

[12] Avizul 1/09, *Crearea unui sistem unic de soluționare a litigiilor în materie de brevete*, EU:C:2011:123, punctul 80.

[13] Hotărârea Curții de Justiție din 7 octombrie 2014, Germania/Consiliul, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punctele 61 – 64.

4.1.2. Aplicarea la cazul în discuție

Convenția de la Aarhus este un organism creat printr-un acord sub egida Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite.

Actul pe care reuniunea părților este invitată să îl adopte este un act cu efecte juridice. Actul avut în vedere va avea caracter obligatoriu în temeiul dreptului internațional, în conformitate cu articolul 15 din Convenția de la Aarhus și cu dispozițiile Deciziei I/7 privind examinarea respectării, în special cu regula 37[14] din aceasta.

În schimb, actul avut în vedere nu completează și nu modifică cadrul instituțional al acordului.

În consecință, temeiul juridic procedural al propunerii de decizie este articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

4.2. Temeiul juridic material

4.2.1. Principii

Temeiul juridic material al unei decizii adoptate în temeiul articolului 218 alineatul (9) din TFUE depinde în primul rând de obiectivul și de conținutul actului avut în vedere cu privire la care se adoptă o poziție în numele Uniunii.

4.2.2. Aplicarea la cazul în discuție

Obiectivul principal și conținutul actului avut în vedere se referă la politica în domeniul mediului.

Prin urmare, temeiul juridic material al deciziei propuse este articolul 192 alineatul (1).

4.3. Concluzie

Temeiul juridic al deciziei propuse ar trebui să fie articolul 192 alineatul (1) din TFUE coroborat cu articolul 218 alineatul (9) din TFUE.

[14] Citată mai sus.

2021/0283 (NLE)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

cu privire la poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, la cea de a șaptea sesiune a reuniunii părților la Convenția de la Aarhus referitor la cauzele ACCC/C/2008/32 și ACCC/C/2015/128 privind respectarea convenției

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) La data de 17 februarie 2005, Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu („Convenția de la Aarhus”)[15] a fost aprobată, în numele Comunității Europene, prin Decizia 2005/370/CE a Consiliului[16].

(2) În temeiul articolului 10 alineatul (2) din Convenția de la Aarhus, reuniunea părților contractante poate adopta decizii privind respectarea convenției.

(3) În cadrul celei de a șaptea sesiuni din 18-20 octombrie 2021, Convenția de la Aarhus urmează să adopte Decizia VII.8f privind respectarea de către Uniunea Europeană a obligațiilor care îi revin în temeiul convenției, inclusiv constatările în cauzele ACCC/C/2008/32 și ACCC/C/2015/128.

(4) Este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Convenției de la Aarhus, întrucât Decizia VII.8f privind respectarea de către Uniunea Europeană a obligațiilor care îi revin în temeiul convenției va fi obligatorie pentru Uniune.

(5) Uniunea a implementat obligațiile stipulate prin Convenție în privința instituțiilor și organismelor sale, în special prin Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului („Regulamentul Aarhus”).

(6) În conformitate cu articolul 15 al Convenției de la Aarhus, a fost constituit Comitetul pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus („Comitetul”), care deține competența de examinare a respectării de către părți a dispozițiilor convenției.

---

15 http://legislatie.resurse-pentru-democratie.org/legea/conventia-de-la-aarhus-1998.php

16 Decizia 2005/370/CE a Consiliului din 17 februarie 2005 privind încheierea, în numele Comunității Europene, a Convenției privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziei și accesul la justiție în probleme de mediu (JO L 124, 17.5.2005, p. 1).

În schimb, în conformitate cu regula 37 din Decizia I/7 privind examinarea respectării, concluziile Comitetului trebuie să fie aprobate de reuniunea părților.

(7) La 17 martie 2017, Uniunea a primit constatările în cauza ACCC/C/2008/32 privind accesul la justiție la nivelul UE[17]. La punctul 123 din constatări, Comitetul a susținut că *„partea în cauză nu respectă articolul 9 alineatele (3) și (4) din convenție cu privire la accesul la justiție al membrilor publicului deoarece nici Regulamentul Aarhus, nici jurisprudența CJUE nu aplică și nici nu respectă obligațiile care decurg din respectivele alineate”*.

(8) Organismele Convenției de la Aarhus au fost informate prin declarația formulată de Uniune la semnarea convenției și reiterată la aprobarea acesteia că *„[î]n contextul instituțional și juridic al Comunității, […] instituțiile Comunității vor pune în aplicare convenția în cadrul normelor prezente și viitoare privind accesul la documente și al altor norme aplicabile ale dreptului comunitar în domeniul reglementat de convenție”*.

(9) Procedura de control administrativ în temeiul Regulamentului Aarhus completează sistemul general de control jurisdicțional al Uniunii, care permite membrilor publicului să controleze actele administrative prin intermediul unor căi de atac judiciare directe la nivelul Uniunii, și anume în temeiul articolului 263 alineatul (4) din TFUE, și, în conformitate cu articolul 267 din TFUE, prin intermediul instanțelor naționale, care fac parte integrantă din sistemul Uniunii în temeiul tratatelor. Competența instanțelor naționale de a sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene cu o cerere de decizie preliminară în temeiul articolului 267 din TFUE joacă un rol esențial în cadrul acestui sistem. În conformitate cu articolul 267 din TFUE, instanțele naționale ale statelor membre fac parte integrantă din sistemul de protecție jurisdicțională al Uniunii în calitate de instanță de drept comun privind dreptul Uniunii[18].

(10) Ținând seama de preocupările exprimate de Comitet în cauza ACCC/C/2008/32, Comisia a prezentat, la 14 octombrie 2020, o propunere legislativă[19] care vizează modificarea Regulamentului Aarhus, asupra căreia colegiuitorii au convenit în mod informal în cadrul unui trilog desfășurat la 12 iulie 2021. Regulamentul de la Aarhus modificat asigură acum conformitatea dreptului Uniunii cu dispozițiile Convenției de la Aarhus privind accesul la justiție în probleme de mediu într-un mod compatibil cu principiile fundamentale ale dreptului Uniunii și cu sistemul său de control jurisdicțional.

(11) Comisia a informat Comitetul pentru examinarea respectării dispozițiilor convenției cu privire la detaliile acordului politic la 16 iulie 2021, a furnizat Comitetului o versiune consolidată a textului la 23 iulie 2021, în urma aprobării acestuia în cadrul Coreper, și a comunicat Comitetului rezultatul final al procedurii legislative, inclusiv textul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la [xxx octombrie 2021]. Prin urmare, decizia reuniunii părților ar trebui să salute aceste noi măsuri și să ia act de faptul că,

---

17 http://www.unece.org/fileadmin/DAM/env/pp/compliance/C2008-32/Findings/C32_EU_Findings_as_adopted_advance_unedited_version.pdf

18 Avizul 1/09 al Curții (plenul Curții) din 8 martie 2011, emis în temeiul articolului 218 alineatul (11) TFUE, Crearea unui sistem unic de soluționare a litigiilor în materie de brevete, ECLI:EU:C2011:123, punctul 80.

19 COM(2020) 642.

odată intrate în vigoare, acestea răspund pe deplin constatărilor Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor convenției în cauza ACCC/C/2008/32.

(12) În cauza ACCC/C/2015/128[20], în constatările sale din 17 martie 2021, Comitetul a constatat că UE încalcă convenția din cauza faptului că nu oferă acces membrilor publicului la proceduri administrative sau judiciare pentru a contesta deciziile privind măsurile de ajutor de stat adoptate de Comisia Europeană.

(13) Recunoscând preocupările și constatările Comitetului în cauza ACCC/C/2015/128, Comisia a emis o declarație ca parte a compromisului care a condus la adoptarea Regulamentului de la Aarhus revizuit, în care se angajează să *„analizeze implicațiile constatărilor și să evalueze opțiunile disponibile. Comisia va finaliza și va publica această evaluare până la sfârșitul anului 2022. Până la sfârșitul anului 2023, Comisia va prezenta, dacă este cazul, măsuri pentru a aborda această problemă, având în vedere obligațiile UE și ale statelor sale membre în temeiul Convenției de la Aarhus și ținând seama de normele dreptului Uniunii privind ajutoarele de stat.”*

(14) Constatările în cauzele ACCC/C/2008/32 și ACCC/C/2015/128 vor fi prezentate celei de a șaptea sesiuni a reuniunii părților la Convenția de la Aarhus, care va avea loc în octombrie 2021 la Geneva, Elveția, prin proiectul de Decizie VII.8f[21], grație căruia constatările respective vor dobândi statutul de interpretare oficială a Convenției de la Aarhus, devenind prin urmare obligatorii pentru părțile contractante și pentru organismele convenției.

(15) Cu toate acestea, în ceea ce privește cauza ACCC/C/2015/128, în conformitate cu declarația menționată mai sus, Uniunea ar trebui să se angajeze să analizeze implicațiile constatărilor și să evalueze opțiunile disponibile în cadrul ordinii juridice a UE și având în vedere particularitățile acesteia. Acest lucru ar trebui să permită apoi Comisiei să finalizeze și să publice evaluarea indicată în declarație și să propună măsuri, dacă este cazul, pentru a aborda problema ridicată de Comitetul pentru examinarea respectării dispozițiilor convenției, în termenele indicate în declarație și ținând seama de particularitățile ordinii juridice a UE în materie de ajutoare de stat. Prin urmare, Uniunea ar trebui totodată să propună reuniunii părților să amâne aprobarea constatărilor în cauza ACCC/C/2015/128 pentru cea de a opta sesiune a reuniunii părților, mai degrabă decât să aprobe aceste constatări.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a șaptea sesiuni a reuniunii părților la Convenția de la Aarhus cu privire la proiectul de Decizie VII.8f privind respectarea de către Uniune a obligațiilor care îi revin în temeiul Convenției de la Aarhus în cauza ACCC/C/2008/32 este de a accepta proiectul de decizie sus-menționat și de a aproba constatările. Cu toate acestea, Uniunea ar trebui să se asigure că următoarele puncte sunt reflectate în decizie:

– decizia ar trebui să salute faptul că UE a luat toate măsurile necesare pentru a asigura respectarea constatărilor și pentru a oferi publicului interesat acces la justiție în probleme de mediu, în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4) din convenție.

[20] https://unece.org/sites/default/files/2021-03/C128_EU_findings_advance%20unedited.pdf

[21] https://unece.org/environment/documents/2021/08/item-7-b-draft-decision-vii8f-concerning-compliance-european-union.

Decizia ar trebui, de asemenea, să clarifice faptul că, odată ce toate dispozițiile Regulamentului Aarhus revizuit vor intra în vigoare, UE nu va mai fi în situația de nerespectare a dispozițiilor convenției în cauza ACCC/C/2008/32;

– în cazul în care proiectul de decizie reiterează respingerea de către Comitetul pentru examinarea respectării dispozițiilor convenției a procedurii preliminare, proiectul respectiv ar trebui respins. Este esențial ca decizia să recunoască rolul central al instanțelor naționale din UE ca instanțe de drept comun privind dreptul Uniunii și să recunoască sistemul deciziilor preliminare în temeiul articolului 267 din TFUE ca fiind o cale de atac validă.

Articolul 2

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a șaptea sesiuni a reuniunii părților la Convenția de la Aarhus cu privire la proiectul de Decizie VII.8f privind respectarea de către Uniune a obligațiilor care îi revin în temeiul Convenției de la Aarhus în cauza ACCC/C/2015/128 ar trebui să fie recunoașterea preocupărilor și a constatărilor Comitetului pentru examinarea respectării dispozițiilor convenției. Decizia ar trebui, de asemenea, să reitereze formularea declarației Comisiei, emisă în cadrul ultimului trilog din 12 iulie 2021 cu privire la revizuirea Regulamentului Aarhus.

Potrivit acestei declarații:

„Comisia își menține angajamentul de a se asigura că UE își respectă obligațiile internaționale în chestiuni legate de Convenția de la Aarhus și, în acest context, recunoaște preocupările și constatările adoptate la 17 martie 2021 de Comitetul pentru examinarea respectării dispozițiilor Convenției de la Aarhus în cauza ACCC/C/2015/128[22] *în ceea ce privește ajutoarele de stat. Constatările invită UE «să ia măsurile legislative, de reglementare și de altă natură necesare pentru a se asigura că Regulamentul Aarhus este modificat sau că se adoptă o nouă legislație a Uniunii Europene, pentru a oferi în mod clar publicului acces la proceduri administrative sau judiciare pentru a contesta deciziile privind măsurile de ajutor de stat adoptate de Comisia Europeană în temeiul articolului 108 alineatul (2) din TFUE care contravin legislației UE în materie de mediu, în conformitate cu articolul 9 alineatele (3) și (4) din convenție».*

În prezent, Comisia analizează implicațiile constatărilor și evaluează opțiunile disponibile. Comisia va finaliza și va publica această evaluare până la sfârșitul anului 2022. Până la sfârșitul anului 2023, Comisia va prezenta, dacă este cazul, măsuri pentru a aborda această problemă, având în vedere obligațiile UE și ale statelor sale membre în temeiul Convenției de la Aarhus și ținând seama de normele dreptului Uniunii privind ajutoarele de stat.”

În consecință, Uniunea ar trebui să se angajeze să analizeze implicațiile constatărilor și să evalueze opțiunile disponibile în cadrul ordinii juridice a UE și având în vedere particularitățile acesteia. Uniunea ar trebui, de asemenea, să se angajeze să finalizeze și să publice această evaluare până la sfârșitul anului 2022. În continuare, dacă este cazul, până la sfârșitul anului 2023, Uniunea ar trebui să se angajeze să prezinte măsuri pentru a aborda această problemă, având în vedere obligațiile UE și ale statelor sale membre în temeiul Convenției de la Aarhus și ținând seama de normele dreptului Uniunii privind ajutoarele de stat.

[22] A se vedea https://unece.org/env/pp/cc/accc.c.2015.128_european-union, punctul 132.

Acest lucru ar trebui să permită apoi Comisiei să finalizeze și să publice evaluarea indicată în declarație și să propună, dacă este cazul, măsuri pentru a aborda problema ridicată de Comitetul pentru examinarea respectării dispozițiilor convenției, în termenele indicate în declarație.

Prin urmare, Uniunea ar trebui totodată să propună reuniunii părților să amâne aprobarea constatărilor în cauza ACCC/C/2015/128 pentru cea de a opta sesiune a reuniunii părților, mai degrabă decât să aprobe aceste constatări.

Articolul 3

Alte modificări minore în conformitate cu abordarea din prezenta decizie pot fi convenite în cadrul coordonării la fața locului și ținând seama de posibilele negocieri cu privire la proiectul de Decizie VII.8f.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Comisiei.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele